

ካቶሊካዊ ርእሰ ኤጳርቅና ዘበአሥመራ
አሥመራ - ኤርትራ

፪ ሚያዝያ ፳፻፲፪

10 ሚያዝያ 2020

እግዚአብሔር ብርሃነይን ምድኃነይን እዩ፣ ካብ መን ደላ እዩ ዝፈርህ?

ክቡር ኣብ ውሽጢ ዓድን ወጻእን እትርከብ ሕዝብ እግዚአብሔር፣

ሰላምታን፣ ሓደጋ ለበዳ ኮሮናቫይሩስን

1. ቅድሚኒ ኩሉ፣ ኣብዚ መላእ ዓለም ብተላጋቢ ሕማም ኮሮናቫይሩስ ተናዊጹሉ ዘሎ እዋን፣ “ካብ እግዚአብሔር ኣብናን ካብ ጎዕዳታና ኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋን ሰላምን ንኣኻትኩም ይኹን” (ሮማ 1:7) እናበልኩ ልባዊ ሰላምታይን ትምኒተይን እገልጻልኩም። ንነፍስ ወከፍኩም ድማ ምሉእ ጥዕናን ቡሩኽ ናይ ሕማማት ሰሙንን ፍስሓ ዝመልኦ በዓለ ትንሣኤን እምነዮልኩም። እዚ፣ ወላ ኣብ ገዛና ተዓጺውና ከሎና፣ ካብ በዓለ ሆሳዕና ጀሚርና ክሳዕ በዓለ ትንሣኤ እንጉብሮ መንፈሳዊ ጉዕዞ፣ ብእምነትን ብትግሃንትን እንተ ተኸታተልናዮ፣ ብዙጎ ጸጋን ስሬት ኃጢአትን ከምዘምጽኣልና ርጉጽ እዩ። ኣነ’ውን በዚ ለበዳ ሕማም ምኽንያት ኣብ ዝገኸኩዎ ሃገር ተዓጊተ እዩ ዘሎኹ። ብድኃነ ሰላም ብዝቀልጠፊ ንዓደይ ክምለስ ኣብ ጸሎትኩም

ክትዝክሩኒ እምሕጻነኩም። ብቅልጡፍ ጠፊኡስ እንጸውየሉ ጊዜ ይሃበና!

2. እዚ ምሥጢራዊ ሕማም'ዚ ብሓቂ ኣብ ከቢድ ናይ ራዕድን ስቓይን ሞትን ጊዜ ኣእቲውና ይርከብ። ኣብቲ ምትሕገጋዝ ሓድሕድ ዘድልየሉ እዋን ከኣ ከምዘይንራኹብን ከምዘይንተሓጋገዝን ጌሩና ኣሎ። በዚ ሰሙነ ሕማማትን በዓላት ትንሣኤን ከምቲ ልሙድ ኣብ ቤተክርስቲያን ተኣኪብና ከይንሰግድን ከይንምልኽን ከይንምህለልን ዓጊቲና ይርከብ። ሕማም ተላገብ ስለዝኾነ፣ ንኣና ከይለግበና ወይ ንኣልኣት ከይነልግበሎም ክንረሓሓቕ ናይ ግዲ እዩ። በዚ ምኽንያት ስድራቤታት ገዛውተን፣ ቍምስናታት ኣብያተ ጸሎተን፣ ዕዳጋታትን መዓጹእን፣ ሃገራት ዶባተንን መዓርፎ ነፈርተንን ክገጽዎ ተገዲደን ኣለዎ። እዚ ከኣ ኣዝዩ ከቢድ ኃዋህው ፈጠሩ ኣሎ። እዚ ሕማም እዚ ብወርኡ ጥራይ ካብ ልክዕ ንላዕሊ ኣሰንቢዱናን ረብሹናን ይርከብ እንተበልና'ውን ምግናን ኣይኮነን። ስለዚ ከኣ፣ ከምቲ ሕዝቢ እስራኤል ኣብ ጸበባ ምስ ተረኽቡ፣ “ኦ እግዚኣብሔር ንሕዝብኻ ቀዳዕካና፣ ጸበባ ምስ ረኽበና ናባኻ ኣለወና። ከምታ ጥንስቲ ሰበይቲ ክትወልድ ምስ ቀረበት ቅልውላው ተታኒዛ እተለዊ፣ ኦ እግዚኣብሔር ንሕና'ውን ኣብ ቅድሚኻ ከምኣ ኮንና። ጠነስና ዳዕሪ ሕርሲ ኃዘና። ንፋስ ከምዝወለደት ኮንና። ንምድርና ግና ምድኃን ኣየምጻእናላን” (ኢሳ 26:16-18) እንተበልና ኣውን ኣየኸፍኣልናን እዩ። ሎሚ፣ ደቂ ሰብ ኣብ ዓለም፣ እቶም ማዕቢልና፣ ኩሉ ንኸእል ኢና፣ ክብሉ ዝጸንሑ'ውን ከይተረፈ፣ ሰብ ድኹም ዓቕምን ከድኅኑ ዘይክእሉን ምጃናም ብጋህዲ ዝግለጸሉ ዘሎ እዋን እዩ። ኣብዚ ተዓጊተ ካብ ዓደይ ርሒቕ ዘሎኹሉ ሃገር ኅቡራት መንግሥታት ኣመሪካውን፣ ምስቲ ኩሉ ዘልዎም መሳርሕን ቍጽሪ ሰብ ሞያ ጥዕናን፣ እንተዘይገዲዶም

ከምቶም ኣብ ድኻታት ሃገራት እንርከብ ኣሕዛብ ክርዕዩን ክሓሙን ክሞቱን ይረእዩ ኣለው። ካብ መልክፍቱ ደኣ ይሰወረና እምበር፡ እዚ ሕማም እዚ፣ ኃያል-ድኽ-ም፡ ሀብታም-ድኽ፡ ግብይ-ንእሽቶ፡ ጻዕዳ-ጸሊም፡ ሰብኣይ-ሰበይቲ፣ ዘይብል፣ብዘይኣፋላላይ ንኩሉ ዘጥቅዕ ግናይ ለቡዳ እዩ።

ኣብ ኣባይትኹም ተግጸዉ

3. እሞኽ ደኣ፣ከም ክርስትያን፣ ነዚ መግት እዚ ከመይ ጌርና ንግጠሞ? ዝብል ሕቶ ክለግል ናይ ግድን እዩ። ኣብ መጽሓፍ ኢሳያስ ነቢይ፣ እግዚአብሔር ባዕሉ ነቲ መግት ወረዳዎ ዝነበረ ሕዝቡ “ኦ ሕዝበይ! ኪድ ናብ ገዛውትኻ እቶ’ሞ መግት እግዚአብሔር ክሳብ ዝኃልፍ መጻጹኽ ጻጺኽ ሓንሳብ ተሓባእ” (ኢሳ 26:20) ዚብል ኣገዳሲ ምኽሪ ክህበም ንርእዮ። እዚ ከኣ ናይ ተስፋ መልእኽቲ ዝሓዘ ድምጺ ክኾነና ኣለዎ። ህቡባላ ንፋስ ክሳብ ዝሓልፍ፣ ኣብ በግቲ ትዕቁብ። ሎሚ ከኣ፡ የሕጽረልና ደኣ እምበር፣እዚ ወረዳና ዘሎ መግት ክሳብ ዝኃልፍ ኣብ በግቲ ዝዛና ከምንዕቁብ ከይንና ኣሎና። ምሕላፉኳ ግን ኣይተርፍን እዩ። እግዚአብሔር ኣይጭክነልናን እዩ። ከውግሓልና እዩ። ክሳብ ዝሓልፍ ግን ምሕባእ እውን ኣድላዩ ይኸውን። እግዚአብሔር እንተሓገዝናዮ እዩ ዝሕግዝና እሞ እቶም ሰብ ሞያ ዝህቡና ምኽርን መምርሕን ተኸቲልና ዘድሊ ጥንቃቄን ክንክንን ክንገብር የድሊ። መጀምርያ ንርእስና ደኃር ከኣ ነቶም ክንከናኸናም ዝግብኣና ደቅናን፣ቤተሰብናን፣ጎረባብትናን፣ሕሙማትናን፣ሽማግሌታትናን፣ ብዝከኣለና መጠን ክንከላኸልን ክንከናኸንን ኣድላዩ እዩ። ቡቲ ካልእ ወገን ከኣ፣ ኣብ ዝዛና ክንዕጽ ካብ ተገደድና ኣብ ጉዳይ መንፈሳዊ ሕይወትና ከነተኩር ዝበለጸ ዕድል ንረክብ ኣሎና ማለት እዩ እሞ ብዝከኣለና መጠን ንጠቐመሉ። ዝያዳ ጸሎት

ክንገብር፡ ንቃል እግዚአብሔርን ነንሕድሕድናን ጽን ኢልና ክንሰምዕ ንጽግር።

ስቅይት መድኃኒና ኢየሱስ ክርስቶስ

4. ክቡራትን ክቡራንን ኣባላት ስድራ ክርስቶስ፣ መዝሙር 22 መዝሙር ሰሙን ሕማማት እዩ። ኣብኡ እቲ ንመድኃኒና ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ኣብ ጊዜ ሕማማቱ ዘጋጠሞ ጠቕስታት ንረክብ። “ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ፣ ኣምላሽይ ኣምላሽይ ስለምንታይ ሓደግካኒ?” ከምኡውን “ተካፊሉ ኣልባስየ ለርእሶም ወተዐፀው ዲበ ዐራዝየ፣ ንክዳውነተይ ተማቐልዎ፣ ንቀሚሽይ ከኣ ዕጫ ኣውደቐሉ” ዝብሉ ጭርቶታት ናይቲ ኣብ መስቀል ተንጠልጢሉ በጃና ዝሞተ ጎይታ ይርከቡዎ። በዚ ሎሚ ቅነ ሕማማት መድኃኒናን፣ ለበዳ ሕማም ኮሮና ቫይሩስን ምስ ኢየሱስ ኃቢርና፣ “ከተድንነኒ ኢለ ኣምሪሪ እበኪ ኣሎኹ፣ ስለምንታይ ካባይ ትርሕቐ? ኣምላሽይ ብመጻልቲ ናባኻ እጠርዕ፣ ንስኻ ግና ኣይትምልሰለይን፣ ብለይቲ’ውን እጽውዕ፣ ዕርፍቲ ግና የብለይን” (መዝ 22:1-2) እንብሉ ጊዜ እዩ። ኢየሱስ ምእንታና ክብል ብዘይገበሮ በደል ተሳቐየ፣ ተሰቐለ፣ ሞተ ተቐብረ። ስለዚ ነዚ ወራዱና ዘሎ መጻኅ ከዝሕለልና ነቲ ሕማማቱ ክንሓስብን ከነስተንትንን ከሎና ጽንጻት ክንረክብ ንክእል ኢና። ቅዱስ ማቴዎስ ኣብ ወንጌሉ፣ “ድገር’ዚ እቶም ወተሃደራት ጲላጦስ፣ ንኢየሱስ ኣብ ቤት መንግሥቲ ወሲዶም ብዘሎ ነቲ ሠራዊት ኣብኡ ኣከብዎ። ክዳኑ ገፊፎም ከኣ ቀይሕ ባርናስ ከደንዎ። ካብ እሾኽ ኣክሊል ተቲዖም ኣብ ርእሱ ደፍኡሉ። ኣብ የማናይ ኢዱ ዘንጊ ኣትጊዞም ከኣ ኣብ ቅድሚኡ እናተምበርከኹ ‘ሰላም ኦ ንጉሥ ኣይሁድ!’ እናበሉ የላገጹሉ ነበሩ። ጡፍ ድማ በሉሉ። ነቲ ዘንጊ ኣጎዲጎም ከኣ ርእሱ ወቐዑዎ። ምስ ኣላገጹሉ ድማ ነቲ ቀይሕ ባርናስ ቀንጢጦም ከዳውንቱ ከደንዎ ኪሰቐሉዎ ድማ ወሰድዎ” (ማቴ 27፡27-31)

ይብለና። ቀደሉ ከአ “ምስ ሰቆልዎ ነቲ ክዳውንቲ ዕጫ ኣውደቐሉ” (ማቴ 27:35) ይብል። ሓድሓደ ጊዜ ብላግጹ እውን ሓቂ ተወጽእ እያ። እቶም ወተሃደራትውን ዘላገጹሉ መሲሎዎም እምበር ሓቂ እዮም ተዛሪቦም። ጲላጦስ እኳ ብወገኑ “ኢየሱስ ናዝራዊ ንጉሥ ኣይሁድ” (ዮሐ 19:19) እናበለ ብዕብራይስጥን ብላቲንን ግሪኽን ጽሑፉ ነታ ሓቂ ኣብ ርእሲ ኢየሱስ ስቕል ዝለጠፉ! በትሪ ሓቅስ ትቐጥን እምበር ኣይትስበርን ዝተባህለ ከምዚ ምስ ኮነ እዩ። ኢየሱስ ከአ ንጉሥ ኣይሁድ ጥራይ ዘይኮነ፣ ንጉሥ መላእ ዓለም፣ ንጉሥ ታሪኽውን እዩ።

5. በዚ ኢየሱስ ዝረኸበ ግፍዒ እዚ፣ እግዚአብሔርን ሱብን ጥራይ ዘይኮነ፣ ምድሪ ብምልእታ እውን ከምዝሓዘነት ንምግላጽ ድማ፣ “እንሆ ካብ ፍርቂ ለይቲ ጀሚሩ ክሳብ ታስቦይቲ ሰዓት ብዘሎ ምድሪ ጸልመተ” ይብል እሞ፣ መድኃኒና ኢየሱስ ክርስቶስ ከአ ናይ ኩልና ስቓይን ብሕትውናን ጭንቀትን ንምግላጽን ንምጥቕልን፣ “ብታስዓይቲ ሰዓት ኣቢሉ “ኤሎሄ ኤሎሄ! ላማ ሰበቅታኒ! እናበለ ብዓብይ ድምጺ ጨርሐ፣ እዚ ከአ ኣምላኽይ ኣምላኽይ ንምንታይ ኅደግካኒ?” (ማቴ 27:45-46) ክብል ንሰምዖ። እቶም ቀተልቲ ግን “ንሱ ብኣምላኽ ተላሚኦ እዩ፣ ኣነ ወዲ ኣምላኽ እየ እውን ኢሉ እዩም’ ዘፍቅሮ እንተደኣ ኮይኑስ እስከ ሕጂ የድጎኖ እናበሉ የላግጹሉ ነበሩ” (ማቴ 27:43) ብድቦ ዝመልኦ ቃላት። ኢየሱስ ግን፣ “ኦ ኣቦይ! ንነፍሰይ ኣብ ኢድካ ኣማዕቀብ ኣሎኹ” (ሉቃ 23:46) ኢሉ ዝጨርሐ። ወላ ኩሎም እንተገደፍዎ እቲ ዘፍቅሮ ኣቦኡ ግን ከምዘይሓደጎ ስለዝተላማመነ እዩ። ክመውት ከሎ ከአ፣ “ከምብሓድሽ ብዓብይ ድምጺ ጨርሐ፣ ነፍሱ ድማ ወጸት” (ማቴ 27:50)። እዚ ክልተ ጭርሖ መድኃኒ ዓለም፣ ኣውያት ናይ ኩልና እውን እዩ። ንሕና እውን፣ በዚ ዘሎናዮ ከቢድ እዋን፣ ምስኡ ኃቢርና ገዓርናን

አውያትናን ናብቲ ህብታም ብምሕረት ዝኾነ እግዚአብሔር ኣቦና ነዕርግ። ነቲ “ካብ መግሙቕ፣ ጉድጓድ፣ ኦ እግዚአብሔር ስምካ ጸዋዕቲ፣ አውያተይ ክትሰምዕ ምስ ለመንኩኻ፣ ምህልላይ ሰማዕካ። ምስ ጸዋዕቲኻ ቀረብካ ‘አይትፍራህ!’ በልካ።” (ድጉግ ኤርሚያስ 3:55-57) ዝብል ናይ ኤርሚያስ ነቢይ፣ዘጸናንዕ ጸሎት እውን ቀጻሊ ክንደግም ኣሎና።

ክህነታዊ ጸሎት ኢየሱስን ኣገልግሎት ክህናትን

6. መልእኽቲ ናብ ዕብራውያን ከምዝብሎ ኢየሱስ ንኩሉ ስቓይና ክርዳእን ከዝሕልን ዝኸል ሕያዋይ መድኃኒ እዩ። ኣብዚ ዘሎናዮ ጊዜ እውን እንተኾነ ልዕሊ ኩሎም ዝድንገጸልና ንሱ እዩ። መንጎይናን፣ መድኃንን፣ንሱ እዩ፣ “ኢየሱስ ኣብዛ ምድሪ እዚ ኣከሎ፣ ናብቲ ካብ ሞት ከድጎኖ ዝኸለል ብብርቱዕ ገዓርን ንብዓትን፣ ጸሎትን ምህልላን ኣቕረበ። ንኣምላኽ ዝእዘዝ ስለዝነበረ ከኣ ተሰምዖ። ወዲ ኣምላኽ እኳ እንተኾነ ቦቲ ዝተቐበሎ ስቓይ እዙዝ ምኽን ተማህረ። ዕዮኡ ምስ ፈጸመ ድማ ነቶም ዚእዘዘዎ ዘበሉ ኩላቶም ናይ ዘለዓለም ድጎነት ምኽንያት ኮኖም። ኣምላኽ ከኣ ከም መግርግ መልኪጸደቅ ሊቀ ክህናት ገበሮ” (ዕብ 5:7-10)። ንሕናውን ጸሎትናን ምህልላናን ሰሚዑ፣ ብዝቐልጠፈ ክዕረቕና ደጋጊምና ንለምና። ንሱ ክሰምዓናን ክስልጠልናን እዩ። ነፍስ ወከፍና ብልቢ፣ “ኦ እግዚአብሔር ናባኻ እለዊ ኣሎኹ፣ ቀልጢፍካ ርድኣኒ፣ ክጽውዓካ ከሎኹ ስምዓኒ። ጸሎተይ ኣብ ቅድሚኻ ከም ዕጣን፣ ምልዓል ኢደይ ከኣ ከም መሥዋዕቲ ምሽት ይኹን” (መዝ 141:1-2) ክብል ይግባእ።

7. ኣብዚ ብፍላይ ንኣና ንካህናት፣ ወላ ኣብዚ ሕዝብና ብኣካል ኣብ ቤተክርስቲያን ኣብ ዘይርከበሉ ጊዜ፣ ብእምነትን ብተወፋይነትን መዓልቲ መዓልቲ መሥዋዕተ ቅዳሴ ምስ መድኃኒና ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ኮይንና ከነዕርግ ትሑዛት ኢና። ኣውያትን ስቓይን ሕዝብና ምስቲ ናይ ክርስቶስን ናትናን ገዓርን ስቓይትን ብኸይትን ሓዊስና እነዕርገሉ ክቡር ጊዜ እዩ። እግዚኣብሔር ኣብ ኣብ ወንጌል ደጋጊሙ፡ “እዚ እቲ ዘፍቅሮ ወደይ እዩ፣ ንእሉ ስምዕም” (ማር 9:7) ኢሉ ክምዝመስከረሉ ንፈልጥ ኢና። ኣብ ጊዜ መሥዋዕተ ቅዳሴ ኢየሱስ ሰዋዕን መስዋዕትን እዩ። ስለዚ ክንቅድስ ከሎና መስዋዕቲ ክርስቶስ፣ መስዋዕቲ ሕዝብክርስቲያን ስለዝኾነ ንበይንና ወይ ምስ ውሑዳት ሰባት ኮይንና ከነዕርግ ከሎና እውን ምስቲ ሊቀ ካህናት መድኃኒና ኢየሱስ ኮይንና ምእንቲ ኩሉን፣ ምስ ኩሉን፣ ኮይንና ኢና ነዕርግ እሞ ብግብይ እምነትን መንፈሳውነትን ንቀድስ። ንሕናውን ክምቲ ኢየሱስ ኣብ ጌተሰማኒ ዝበሎን ዝገበርን ክንገብር ጸዋዕታና መዝነት ኣልቢሱና እዩ። ንሓዋርያቲ “ኣብታ ስፍራ ምስ በጽሖ ከኣ ‘ናብ ፈተና ክይትኣትው ጸልዩ’” ምስ በሎም፣ “ካብኣቶም ዳርባ እምነ ዚኣክል ረሓቐ፣ ተንበርኪኹ ከኣ ‘ኦ ኣባይ! ፍቓድካ እንተ ኮይኑስ ነዛ ጽዋዕ እዚኣ ካባይ ኣጎልፋ፣ ግናኽ ፍቓድካ ደኣ እምበር ፍቓደይሲ ኣይኹን’ እናበለ ጸለየ። ዜበራትዎ መልኣኽ ካብ ሰማይ ተራእዮ። ኣዝዩ ተጨኒቐ ኣበርቲዑ ይጽሊ ነበረ። ረሃዱ ከኣ ከም ነጥቢ ደም ናብ ምድሪ ይወርድ ነበረ” (ማቴ 22:40-45)። ምእንቲ ሕዝብና ከነማልድ ክንስዋዕ እውን ድልዋት ክንከውን ከሎና ነቲ ኣገልገልቱ ክንከውን ዝጸውዓናን ዝሾመናን ሊቀ ካህናት ክርስቶስ ንመስል።

ደቂ ተስፋ ስለዝኾንና ኣይንደሃልን ኢና

8. ንኩልና ከኣ፡ ምስ ክርስቶስ ኮይንና እንገጥሞ ስቓይ ተስፋ ክቕርጸና ኣይክእልን እዩ። ከም እምነት ዝመልኦም ካህናት፡

ደናግል፡ ምእመናን፣ ምስ ዳዊት መዘምር ኮይንና ነፍስ ወከፍና “እግዚአብሔር ብርሃነይን ምድኃነይን እዩ፣ ካብ መን ደላ እዩ ዝፈርህ? እግዚአብሔር ኃይሊ ሕይወተይ እዩ፣ ካብ መንከ እዩ ዝስንብድ?” (መዝ 27:1) እናበልና እምነት ብዝመልኦ ትብግት ክንገጥሞ የድሊ። ኃይልናን፣ ጸግዕናን፣ ዋልታናን፣ ባዕሉ መድኃኔ ዓለም እምበር፣ ኃይሊ ወይ ክእለት ሱብ ኣይኮነን። ኣብቲ ምእንታና ሱብ ኮይኑ ወንጌል ድኅነት ዝሰበኸልና፣ ተሳቕዩ፣ ተሰቐሉ፣ ሞይቱ፣ ተንሢኡ፣ ዝተበጀወና መድኃኔና ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ እንተተጸጋዕና ጥራይ ኢና ዘይንፈርህ ዘይንስንብድ። ሎሚ ንሕና ጥራይ ኣይኮናን ኣብ ዝወተና ተጻጺውና ዘሎና። እቲ ብመልክዕ ሁበስትን ወይንን ኣብ ቅዱስ ቍርባ ዝርከብ መኃኔና ኢየሱስ ክርስቶስ እውን ጸሚዶም ኣሎ! እቲ “እንሆ ኣነ ድማ ክሳዕ መውዳእታ ዓለም ኩሉ መጻልቲ ምሳኻትኩም እዩ” (ማቴ 28:20) ዝበለና ክርስቶስ ብርግጽ ኣብ ዘሎና ኣሊና ምሳና ኣሎ። ነቲ “ሥጋይ ብልጺ ሓቂ እዩ፣ ደመይ ከላ መስተ ሓቂ እዩ። እቲ ሥጋይ ዝበልዕ ደመይውን ዚሰቲ ኣባይ ይነብር፣ ኣነውን ኣብኡ እነብር” (ዮሐ 6:55-56) ብምባል ምሽት ጸሎተ ሓሙስ ዝሰርጻልና ናይ ሕይወት እንጌራ ግን ብሃረርታ እንተዘይኮይኑ እዚ ለቡዳ ሕማም እዚ ክሳዕ ዝቕንጠጠልና ብግብሪ ክንካፈሎ ኣይንኸእልን ንኸውን። እዚ መንፈሳዊ ጥምየትን ሃረርታን ግን ዓሚቕ፡ ፍቕሪ ቅዱስ ቁርባን ከሕድረልና ተስፋ ንገብር።

9. ኣብዚ፡ እኖና ማርያም ነቲ መሪር ኃዘን ናይ ዓርቢ ስቕለትን ቀዳም ስዑርን ከመይ ኢላ ከምዝገጠመቶ ክንሓስብ እውን ሓጋዚ እዩ። በዓል ጥዑም ዝኸሪ ካርዲናል ካርሎ ማርቲኒ ዝበሃሉ ሊቀ ጳጳሳት ናይ ከተማ ሚሊና (ዓድጥልያን) ዝነበሩ ናይ ቅዱስ መጽሓፍ ምሁር፣ ብምኽንያት ኢየሱል 2000 ዓመተ ምሕረት፡ “ማርያም ናይ ቀዳም ስዑር” ዝኣርእስታ ሓዋርያዊት ሰነድ

ዘርጊጥም ነቢይም። ኣብቲ ጽሑፎም ኣብ መንጎ ምሽት ጸሎት ሓሙስን ምሽት ፋሲካን ደቀ መዝሙር ኢየሱስ ብፍርህን ብስንግደን ገለ ሃዲሞም፣ ገለ ተሓቢእም፣ ገለ ተስፋ ቆሪጾም ኣብ ዝነበሩሉ እዋን፣ ማርያም ኣደ ኢየሱስን ገለ ካልኣት ኣንስትን እቲ ኢየሱስ ዘፍቅሮ ወዲ መዝሙር ዮሐንስን ጥራይ፣ ክሳብ ኣብ እግሪ እቲ ኣብ ቀራንዮ ዝተሰቐለሉ መስቀል ብምጉግዝ፣ ኣብቲ ኩሉ ሕማማቱ ብትብግት ተኸፊሎም እዮም። ቅድሚ ሞቱ መድኃኒና ነዲእን ነቲ ዘፍቅሮ ወዲ መዝሙርን ኣብ እግሪ መስቀል ቆይሞም ምስ ረአዮም፣ “ነዲእ ‘ኣቲ ሰበይቲ እንሆ’ ወድኺ’ በላ። ነቲ ወዲ መዝሙር ከኣ ‘እንሃ ኣይኻ’ በሎ። እቲ ወዲ መዝሙርውን ካብ ሽዑ ጀሚሩ ናብ ቤቱ ወሰዳ” (ዮሐ 19:26-27)። ብዮሐንስ ገቢሩ ኢየሱስ ንኩልና እዩ ናብ ኣዴእ ኣወፍዩና። ኣዴና ማርያም ከኣ ብዮሐንስ ገቢራ ንኩልና እያ ከም ደቃን ኣጎዋት ወዳን ተቐቢላትና። ሕጂውን ከም ዮሐንስ ነናብ ቤትና ንውሰዳ። ምስኣ ኮይንና ኢና ነዚ ከቢድ ጊዜ ክንሰግሮ ንክእል ኢና። ቅዱስ ሉቃስ ከምዝብለና ኣዴና ማርያም ኣብ ቅድሚ እቲ ዓበይቲ ስራሓት ኣምላኽ ኣብ ክንዲ ዘረባን ዓውዓውን፣ ሱቕታን ኣስተንትኖን ትመርጽ ነበረት። “ማርያም ግና ነዚ ነገር እዚ ኩሉ ኣብ ልባ ተዋህልሎ ነበረት” (ሉቃ 2:19)፣ “ኣዲእ ድማ ነዚ ኩሉ ነገር ኣብ ልባ ተዋህልሎ ነበረት” (ሉቃ 2:51)። ኣብ ጸሎት ሃይማኖት፣ ኢየሱስ “ሞተ ተቐብረ ናብ ሲኦል ወረደ” ኢና ንብል። ብተሓሳስብ ዕብራውያን ሲኦል ገሃነም ኣይኮነን፣ ሲኦል ዓዲ ሙታን እዩ። ስለዚ ኢየሱስ ነቶም ካብ ኣቦና ኣዳምን ሔዋንን ጀሚሮም ድኅነቱ ዝጸብዩ ዝነበሩ ምሩኻት ሓራ ኣውጺኡ ምስኡ ከተንሥእም ሓዲሽ ሕይወት ክህበም እዩ ናብ ሲኦል ዝወረደ። ኣብ ልዕሊ ምድሪ ንዝነበሩ ጥራይ ዘይኮነ ነቶም ኣብ ትሕቲ ምድሪ ዝነበሩ’ውን ሕይወት ኣምጺኡሎም እዩ። ቀዳም ስዑር ግን፣ ናይ ኃዘን፣ ናይ ትጽቢት፣ ናይ ተስፋ፣ ናይ ዓበይ ሱቕታ ጊዜ እዩ። “ማርያም

ቀዳም ስዑር” ከንብላ ከሎና፣ አደና ማርያም ነዘም ዝተጠቐሱ ግብይቲ መንፈሳውያን ኃይላት እያ እምህረናን እተርእየናን። ኣብቲ ዝበርትዑ ጊዜ፣ ምስቲ ኩሉ ሓዘና፣ ብሱቕታ፣ ብእምነት፣ ብተስፋ ተጸቢያ። ኣብ መጨረስትኡ ከኣ ሓጎባ ዝግበዩ ኮይኑ። ንሕናውን ምስኣ ኮይንና ብሱቕታ ብኣስተጎንትና ብእምነት ብተስፋ ከንጽብ ስልእንተክኢልና፣ እታ መጻናንጊት ጎዙናት፣ እታ ፈዋሲት ሕሙማን፣ ከምዘይትፍለየና ርጉዳት ኢና። ኢየሱስ ባዕሉ እውን “ንነፍስኹም ከኣ ብትዕግሥትኹም ከተጥርዩዎ ኢኹም” (ሉቃ 21:19) ይብለና እዩ። ስለዚ ኣይንደሃል፣ ኣይንጠራጠር። ኣብዚ እንሕልፎ ዘሎና፣ ኣይ-ዓርቢ ስቕለት፣ ኣይ-ሰንበት ትንሣኤ ዝኾነ፣ ናይ ይቀዳም ስዑር ኃዋህው እምበኣር፣ አደና ማርያም፣ ንወዮ “ልብኹም ኣይሸበር፣ ብኣምላኽ እመኑ፣ ብኣይውን እመኑ” (ዮሐ 14:1) ዝብል ድምጺ ውዳ እያ ተስምዓናን ተዘኻኻረናን ዘላ። ዘስተውዕል ልቢ ዝርኢ ዓይኒ ዝሰምዕ እዝኒ ይሃበና።

ብጸጋ ኣምላኽን ብትዕግሥትናን ከንዕወት ኢና

10. መዝሙር ዳዊት እምነት ብዝመልኦ መንፈስ፣ “ሽዑ ኣብ ልዕሊ እቶም ከቢቦምኒ ዘለው ጸላእተይ ክዕወት እዮ። ኣብ ድንኳኑውን መሥዋዕቲ ብዕልልታ ክቕርብ፣ ንእግዚኣብሔር ክዝምረሉን ክውድሶን እዮ” (መዝ 27:6) ከምዝብል፣ ንሕናውን ካብዚ ዓብይ ጸላኢ፣ ካብዚ መግት እዚ ብግወት ተገላጊልናስ ናብ ኣብያተ ክርስትያንና ተመሊስና ንኣምላኽና መዝሙር ምስጋና እንዝምረሉ ቅቡል መሥዋዕቲ እንዕርገሉ፣ ተነሲሕና እንናዘዘሉ፣ ኣብ መኣዱ ቀሪብና ሥጋኡን ደሙን እንቕበለሉ መጻልቲ ርሑቕ ኣይክኸውንን እዩ። ክሳብ ሽዑ ግን ኣብ ዘዘሎናዮ ኣብ ጸሎት ንጸመድ፣ ቃል እግዚኣብሔር ነንብብ፣ ንስማዕ፣ ተነሲሕና ካብ እግዚኣብሔር ምሕረት ንለምን፣ ነንሓድሕድና ይቕረታ ንወሃሃብ። ሱብኣይን-ሰበይትን፣ ወለድን- ውሉድን፣

አኅዋትን-አኃትን፣ ቤተሰብን-ጉረቤትን፣ አስራሕን-ሰራሕትን ናብ ልብና ተመሊስና ይቐረ ንበሃሃል፡ ሰላም ንግበር። እግዚአብሔር ከአ ብዓይኒ ምሕረት ተመልኪቱ ነዚ መግት ኣብ ሓጺር ጊዜ ከምጽላሎት ክቐንጥጠልና እዩ። ብወገንና ግን፡ ኣብዚ እዋን ጸበባን ፈተናን ብዓብይ ተስፋን እምነትን፥ “ሠራዊት እኳ እንተኸበበኒ ኣነ ኣይፈርህን እየ፣ ጸላእተይ ክቃወሙኒ ኢሎም እንተ ዚለግሉ’ውን፡ ኣብ ኣምላኽ እምነት ኣሎኒ። ንእግዚአብሔር ሓንቲ ነገር እልምኖ ኣሎኹ፣ ጸባቐ እግዚአብሔር ንምርኣይ፣ ኣብ መቐደሱ’ውን ክደልዮ ምሉእ ዕድመይ፣ ኣብ ቤት እግዚአብሔር ክነብር እልምኖ ኣሎኹ። ንሱ ብመጻልቲ ጸበባ ኣብ ዓሱ ኪሓብኣኒ ኣብ ውሻጠ ድንኳኑ ኪኸውለኒ፣ ኣብ ጽኑዕ ከውሒ ልዕል ከብለኒ እዩ” (መዝ 27:3-5) እናበልና ንጸናናዕ። ሕጂ እቲ ዝግበዩ ጸላሊና እዚ ሕጻንም እዚ እዩ። እግዚአብሔር ከአ ኣብ ልዕሊኡ ክንዕወት ክሕግዝና እዩ። ንመን ኢሎዎ?። ከምቲ ቅዱስ ጳውሎስ ዝብሎ፡ “ብቲ ንርእስና ካብ ኣምላኽ እንጸናንግሉ ምጽንዕዕ፣ ነቶም ኣብ ጸበባ ዘለዉ ዘበሉ ከላቶም ከነጸናንዕ ምእንቲ ኪከላለናስ ብጸበባና ዘበለ ዘጸናንግና ንሱ እዩ” (2ቆሮ 1:4)። ስለዚ በዚ ጽንኩር ጊዜ እዚ ነኅዋትናን ንአኃትናን፣ ብፍላይ ከአ ነቶም ፍሉይ ሓገዝ ዘድልዩም ወገንና ኣብ ምሕሳብን ምሕላይን ምጽላይን እውን ክንተግህ ኣገዳሲ እዩ። ነንበይንና ኣይንሓምም ነንበይንና ኣይንሓዊ። እንተተኃባበርና ንዕወት እንተተፈላለና ከአ ንወድቐ እዩ እሞ ብዝከላለና መጠን ንደጋገፍ።

ሕልናናን ሕይወትናን ተግባራትናን ንመርምር

11. በቲ ካልእ ወገን ከኣ፡ኣብዚ ጊዜ ጸበባ ክንገብሮ ዘድሊ ነገር እንተሎ፣ናብ ርእስና እትው ኢልና ኅሊናናን ሕይወትናን ተግባራትናን ክንምርምር ይግብኣና። ከምቲ ኣብ ትምህርተ ክርስቶስና ዝተመሃርናዮ፣ ኩልና ብምሕሳብ፡ ብምንጋር፡

ብምግባር፡ ብምብኳር፡ ወትሩ ንኃጥእ ኢና። ስለዚ “መገድና ንተወዙብን ንመርምርን እሞ ናብ እግዚአብሔር ንመለስ። ልብናን ኣእዳውናን ናብ እግዚአብሔር ናብ ሰማይ ነልዕል እሞ ከምዚ ኢልና ንጸለ፣ ‘ንሕና በደልናን ዓሎናን?’ (ድጉዓ ኤርሚያስ 2:40-42) እናበልና ብቅንዕና ናብ እግዚአብሔር ንመለስ፣ መንገድና ነቕንዕ፣ ጠባይና ንኣርም። ካብ ሕማቕ ሓሳብ፣ ካብ ሕማቕ ዘረባ፣ ካብ ሕማቕ ግብረ ንቆጠብ፣ ትእዛዛት እግዚአብሔርን ትእዛዛት ቤተክርስቲያንን ብልቢ ንፈጽም። ናይ ሎምዘመን ሰሙነ ሕማማትን በዓላት ፋሲካን ከምቲ ልሙድ ከነብዕሎ ኣይንኸእልን ኢና። እቲ ትርጉሙ ግን ኩሉ ጊዜ ሓደ እዩ። መዝሙር ፈሲካ ከምዝብሎ “ፋሲካ ብሂል ማዕዶት እስመ ዐደወ እግዚእን እሞት ውስተ ሕይወት፡ ጐይታና ካብ ሞት ናብ ሕይወት ስለዝተሳገረ፡ ፋሲካ ማለት ምስጋር ማለት እዩ” ይብል። ብሓቂ ከኣ ፋሲካ ማለት ንኣና ንኣመንቲ ካብ ሞት ናብ ሕይወት ካብ ጸልማት ናብ ብርሃን ካብ ባርነት ናብ ሓርነት ምስጋር ማለት እዩ። ድሮ ኣብ ብሉይ ኪዳን ኢሳያስ ነቢይ፣ ብትንቢት “እቲ ኣብ ጸልማት ዚነበር ሕዝቢ ዓብይ ብርሃን ረኣየ፣ ነቶም ኣብ ጸልማት ምድሪ ሞት ዚነበሩ ዝነበሩ ድማ ብርሃን ወፀሎም” (ኢሳ 9:2) እናበለ ተነቢዩ ነቢሩ እዩ። ከምቲ ሕማማትን ስቓይን መድኃኒና ጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ብዓወት ዝተዛዘመ፣ እዚ ሕጂ ዘሎናዮ ጸልማት እውን ክወግሑ እዩ። ወዲቕና ዘሎና ክንትንሥእ ኢና ሓሚምና ዘሎና ክንሓዊ ኢና፣ ፈሪህና ዘሎና ክንተባባዕ ኢና፣ ተፈላሊና ዘሎና ክንተኣኻኹብ ኢና፣ ኃዚንና ዘሎና ክንሕጎስ፣ ኮሪና ዘሎና ክንስሕቕ ኢና። እግዚአብሔር “ዘይክል ከሎ ኣልቦ ዘይሰኣኖ፣ ዝሰኣኖ ዘይብሉ ከሎ ዝኸእል” እዩ እሞ ክገብር እዩ። ስለዚ ኣይንፍራህ ኣይንጠራጠር።

12. ብርግጽ፡ ከምቲ ሕዝቢ እስራኤል ኣብ ስደት ባቢሎን ከለው “ከመይ ጌርና’ሞ ንእግዚአብሔር መዝሙር ምስጋና ኣብ ምድሪ

ንና ክንዝምር ኢና?" (መዝ 132:4) ኢሎም ዝተተቱ ንሕናውን ኣብዚ ዘሎናዮ ከቢድ ኩነታት፡-ከመይ ጌርና ኢና ነቲ "ግበሩ በዓለ በትፍስሕት፡ እስከ ኣቅርንቲሁ ለምስዋዕ፣ ክሳብ መንበረ ታቦቱ ኣቲኹም ብሓገብ በዓል ግበሩ" ዝብል መዝሙር እናዘመርና በዓል ፋሲካ ብዕልልታን ታሕጓስን ከነብዕል ንክእል? ኢልና ክንሓትት ዘገርም ኣይኮነን። ለይቲ ቤተክርስቲያን ኬድካ ሽምዓ ኣብረሀካ "ትንሣኤከ ለእለ ኣመንነ ብርሃነከ ፈኑ ዲቤነ፣ ነቶም ትንሣኤኻ ዝኣመንና ብርሃነካ ፈንወልና" እናበልካ ዑደት ዘይትወጻሉ፣ ክርስቶስ ተንሥኣ እሙታን፣ በዓብይ ኃይል ወሰልጣን፣ ኣሰሮ ለሰይጣን ኣግዓዞ ለኣዳም፣ ሰላም፣ እምይእዜሰ ይኩን ፍስሓ ወሰላም እናበልካ መስቀል ዘይትሳለመሉ፣ኣብ መስዋዕተ ቅዳሴ ተሳቲፍካ ተናዚዝካ ዘይትቆርበሉስ፣ እንታይ ዓይነት በዓል ትንሣኤ እዩ? ክንብል ንክእል። እወ፣ ናይ ሎምዘመን ሰሙነ ሕማማትን ፋሲካን፣ ኣይደገም ደኣ እምበር ኣዝዩ ፍሉይ ክኸውን እዩ። ካብ ወረደ ግን ዝከኣለና ክንገብር ጥራይ ኢና ንክእል። ኣብ ገዛና ኮይንና ብዓብይ እምነት ዝከኣለና እንተገበርና እቲ ልብን ኩላሊትን ዝምርምር ኣምላኽ ዘድልዩና ጸጋታት ከምዘፍስሰልና ኣይንጠራጠር። ምስ ዳዊት ኮይንና ደኣ "ንእግዚኣብሔር ክረድኣኒ ተግጊሠ ተጸበኹዎ፣ ንሱውን ናባይ ደኒኑ ኣውያተይ ሰምዐ። ካብ ጉድጓድ ጥፍኣት ካብቲ ረግረግ ጸብሪ ኣውጽኣኒ፣ነእጋረይ ኣብ ከውሒ ኣቕሙ ንስጉምተይ ኣጽንዖ። ሓዲሽ መዝሙር ምስጋና ከም ዝዝምር ገበረኒ፣ ብዙኃት እዚ ርእዮም ክልብሙ እዮም፣ ናብ እግዚኣብሔር ኪውከሉ እዮም" (መዝ 40:1-3) ንበል። በዓለ ትንሣኤ ናይ ተስፋ በዓል ኣዩ እሞ ንሕና ከኣ "ስለምንታይ ዝጉሃ፣ ስለምንታይከ ዝሀወኽ? ተስፋይ ኣብ ኣምላኽ ክገብር እዮ፣ ንመድኃኒያይን ኣምላኽይን መሊሰ ከመስግኖ እዮ" (መዝ 42:11) እናበልና እምነትናን ተስፋናን ነደልድል። ከም ኣብርሃም

ብለምነት አባና “አብቲ ተስፋ ዘይበሉ፡ተስፋ ብምግባር” (ሮማ 4:18) ነዚ በዳሂ ጊዜ ክንሰግር የድሊ።

ፋሲካ ናይ ሓዲሽ ሕይወት በዓል እዩ

13. እቲ ሞይቱ ዝነበረ መድኃኒና ኢየሱስ ክርስቶስ ዝተንሥኡሉ መዓልቲ ስለዝኾነ ፋሲካ ናይ ሓዲስ ሕይወት በዓል እዩ። እቶም መላእኽቲ ነተን እንስቲ ፈሪህን ኣብ ጥቓ እቲ ጥርሑ ዝነበረ ኢየሱስ ዝተቐብረሉ መቓብር ደው ኢለን ምስ ረአዩወን፡ “ንምንታይክ ነቲ ሕያው ምስ ምወታት ትደልያኦ ኣሎኽን? ንሱስ ተንሂኡ እዩ፤ ኣብዚ የሎን” (ሉቃ 24:5-6) በሉወን። ስለዚ ነፍስወከፍና፡ብሕማማትን ብትንሂኡን እቲ ፍቁር ወድኻ መድኃኒና ገዕዳታና ኢየሱስ ክርስቶስ “ኦ እግዚኣብሔር ኣምላኽ ሠራዊት፣ ሓዲሽ ሕይወት ሃበና፣ክንድገን ድማ ገጽካ ኣብርሃልና” (መዝ 80:19) እናበልና ጸሎትና ነብጽሖ። በዓልና ከአ በዓለ ፍስሓ ወሓሴት ወፍቅር ክኾነልና እዩ።እቲ “ትንሂኡሁ ገብረ በሰንበት፣ በሃልበት ዕለት፣ ተንሥኦ ወኣንሥኦ ኩሎ መታን፣ ተንሥኦ ወፈትሖሎ ለመቁሓን፡ ትንሂኡሉ ብሃልሰይቲ መዓልቲ ብሰንበት ገበረ፡ተንሂኡ ንኩሎም ምወታን እውን ኣተንሥኦ፣ ተንሂኡ ንእሱራት ከአ ፈትሖ ” (መዝሙር ዘትንሥኡ) ዝብል ተስፋ ዝህብ መዝሙር ፋሲካ ንእና እውን ካብዚ ከም እሱራት ኣብ ገዝና ተሓቢእናሉ ዘሎና ጊዜ ፈቲሖ ሓራ ከውጽኣና እዩ። እቲ ነታ ዝግበየት ጸላሊትና ሞት (1ቆሮ 15:26 ረአ) እኳ ኣሸኒፋ ዝተንስእ መድኃኒና ገዕዳታና ኢየሱስ ክርስቶስ ኣብቲ ናብ ጽርሓጽዮን ተለዊጡ ዘሎ ገዛውትና መጺኢ ሰላም ንኣኻትኩም ይኹን ክብለና “ኢየሱስ ከአ ኣብታ ተኣሲቦምላ ዝነበሩ መጽ፣ ኣብ ማእከሎም ደው ኢሉ ድማ ‘ሰላም ንኣኻትኩም ይኹን’ በሎም። እዚ ምስ በሎም ከአ ኣእዳውን ገዕድኡን ኣርአዮም። እቶም ደቀ መዛሙርቱውን ንገዕዳታ ምስ ረአዩዎ ተሓገሱ” (ዮሐ

20:19-20)። ሓገዎና እውን ከምቲ ናይ ሓዋርያት ምሉእ ክኸውን እዩ።

14. ክቡራትን ክቡራንን ቤት እግዚአብሔር ሎም ቅን ገዛውትኹም ቤተክርስቲያን ዘቤት ኮይነናሉ ኣብ ዘለዎ ጊዜ፡ ነፍስ ወስፍ ስድራቤት ብግብይ እምነት “ኦ ገዕዳታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ ካብ ሎሚ ንደሓር፡ ነዛ ንቤትና፣ ገፋሕ ትኹን ጸባብ ብዘዋገድስ፡ ‘ቤት ጸሎት ቤት ንጽሕና ቤት በረኽት’ (መጽሓፈ ቅዱሴ) ግበረልና እናበልኩም ጸልዩ፡ ተማህለሉ”። እግዚአብሔር ሰማዕ እዩ እሞ ክሰምዓና እዩ። ካብዚ ክፋእ ሕማም ከገላግለና እዩ። ፤ነቶም ኣብ ምሉእ ዓለም፣ በዚ ሕማም’ዚ ዝተለኸፉ (1,600,000) ሰባት ምሕረት የውርደሎም፣ ነቶም ዝዓረፉ (ልዕሊ 90,000) ድማ እግዚአብሔር ኣብ ሕቕፊ ኣብርሃምን ይስሓቕን ያዕቆብን ይቀበሎም። እታ ናዛዚት (መጻፍኒዒት) ኅዙናን ዝኸነት ድንግል ማርያም፣ ነቶም ዝኃዘኑ ጽንዓት፣ ነቶም ዝሞቱ ከኣ ዘለዓለማዊ ዕረፍቲ ክረኽቡ ካብቲ ንሞት ዝሰገረ ፍቁር ወዳ ተማልደሎም። ኣብ መጨረስታ ከኣ ኩላትና “ብሓውን ብማይን ኃለፍና፣ሕጂ ግና ንስኻ ናብ ራህዖ ኣውጻእካና” (መዝ 66:12) እንበለሉ መዓልቲ ብዝቐልጠፊ የርእየና።

ምስ ብዙሓ ሰላምታን ቡራኬን

+ ንዓይን ምስ ሕይወትን ሕይወትን
እብን መግሥተኣብ ተስፋማርያም
ጳጳስ ዘመንበረ ኣሥመራ

ጸሎት ንስሓ ብኩሉ

ንሕዝብኻ ኣድጎና፣ ንወገንካ ባርኸና።
 ንኣገልገልትኻ ከኣ ኃይልን ዓወትን ሀበና።
 ስምካ ንእንጽውዕ ውሉድ ሕዝብኻ ኃልወና።
 ኩሉ ጊዜ ንወትሩ ብኃይሊ መላእኽትኻ ክበበና
 ብኃይሊ መስቀልካ ርድኣና፣ ተኸላኸለልና።
 ኦ ጐይታና ምእንቲ ኣብርሃም ፈታዊኻ፣
 ምእንቲ ይስሓቕ ወድኻ፣ ምእንቲ ያዕቆብ ቅዱስካ
 ኢልካ ንኪዳንካ ዘክር። ቀልጢፍካ ድጎነትካ ለኣኸልና።
 ንኣና ንዝፈጠርካና ይቐረ በለልና።
 ኃጢአት ሕዝብኻ ጎደግ፣ ንፍጡራትካ ከኣ መሓር።
 ኦ ጐይታና ኣብ ጥፍኣትና ኣይትውግል
 ምእንቲ ማርያም ወላዲትካ፣ ምእንቲ ዮሐንስ ኣጠማቂኻ
 ምእንቲ ኩሎም ቅዱሳንካ፣ ወትሩ ብኃይሊ መስቀልካ ርድኣና።
 ማርያም ኣደና ቊሊሕ በልና፣ ንደቅኺ ጸልይልና።
 ካብ ጸበባን ጓሂን ዘበለ ኩሉ ኣድጎንና።
 ኦ ጐይታና፣ ንስኻ መግልቲ ምሳና፣ ለይቲ ከኣ ኣብ ማእከልና ኩን።
 ካባና ኣይትርሓቕ፣ ምሳና ንበር፣ ረዳኢ ኩነና፣
 ኣይትግደፈናን ኣይትንግቆናን።
 ኦ ኣምላክ-ሰላም ርድኣና፣ ማርያም ኣደና ናባና ጠምቲ፣
 ሰላም ወድኺ ከኣ ምሳና ይንበር። ኣሜን

ጸሎት ፍትሐት ብካህን

ካ. ካህን ሊቀ ካህናት ዝኾነ ጐይታናን ኣምላኽናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ኃዳጊ ኃጢአት፣ ደምሳሲ በደል መፍቀሪ ንስሓ፣ንቦታትና ሓዋርያት ስልጣን ዝሃበ፣ ብንጹሕ ደው ኃጢአት ዓለም ዝደምሰሰ፣ ብምፍላጥ ወይ ብዘይምፍላጥ፣ ብተንኰል ወይ ብኸፍላት ልቢ፣ ካብ ንእስነትኩም ክሳብ ሕጂ ዝገበርኩምዎ ኃጢአት ይገደገልኩም። ካህናት ኣቦታተይ፣ ዲያቆናት ኣገዋተይ፣ ኣገልገልቱ ሰብኡትን ኣንስትን ኩልኹም፣ ፍቱሓንን ንጹሓንን ኩኑ። መንግሥተ ሰማያት ንምውራስ እውን ብቑዕን ይግበርኩምን ይግበረንን።

(12 ጊዜ እግዚአ መሓረና ክርስቶስ ንበል)

ሕ. እግዚአ መሓረና ክርስቶስ (12 ጊዜ)

ካ. ብዝኃልፊ ይምሓርኩም ብዝመጽእ ስኣ ይሓልኹም። ፍቱሓንን ንጹሓንን ኩኑ። መንግሥተ ሰማያት ንምውራስ እውን ብቑዕን ይግበርኩምን ይግበረንን።

(12 ጊዜ ምእንቲ እግዚአትን ማርያም እግዚአ መሓረና ክርስቶስ ንበል)

ሕ. ምእንቲ እግዚአትን ማርያም እግዚአ መሓረና ክርስቶስ (12 ጊዜ)